

Sandra Mika, Trzy Metry Wyżej

Tutaj czuję się bezpiecznie i niczego się nie wstydzę
zamykam za drzwiami wszystko, co dzieje się piętro niżej
trochę tu pachnie wanilią, a trochę wczorajszym obiadem
kupiłam nowe obicie na kanapę i tam się po pracy najchętniej kładęściagam opięte dzinsy, parzę h
pies się ze mną już przywitał, teraz mi podaje łapę, łapę
I tak mija ten wieczór w miłym towarzystwie, znam tu każdy kąt, zakamarki wszystkie
Każdy mebel obrazuje obecność, moim odciskiem
Jestem jedną częścią z tym wielkim blokowiskiem
Lubię patrzeć na zdjęcia, które na ścianie zawiesiłam
I nie muszę być fajna, nie muszę być miła
Tu się czuję bezpiecznie i niczego nie wstydę
A wyżej? A trzy metry wyżej?

A trzy metry wyżej, inne drzwi i nowy świat
Za nimi czas inny, czas zimny
A trzy metry wyżej, inne meble, inny smak
A w nich ktoś inny, tworzy ten sam czynnik mmm

Tutaj czuje się bezpiecznie i niczego się nie wstydzi
Czasem podbiera z szafki doksepine, gdy nikt go nie widzi
Rzadziej wychodzi, tłumacząc, że jest śpiący
Lgnie do światła jak ćma i bywa demolujący
Brzęczy obok w ścianie mu codziennie ojciec na śniadanie
Może być kładł się wcześniej, przez to wcześniej wstaniesz
Lecz on nie chce wcale wstawać, nie chce zjadać śniadania
Czasem myśli, że to dlatego też nie chce wstawać mama
I tak mija ten poranek w znanym towarzystwie
Sąsiad wierci piętro wyżej zagłuszając zdania wszystkie
Lubi patrzeć na zdjęcia, które zawiesił na ścianach
Wtedy wszyscy byli inni, a w głośnikach leciał Maanam
Tu jest wszystko znajome, tu się wcale nie wstydę
A wyżej? A trzy metry wyżej?
A trzy metry wyżej

Tu nie czuje się bezpiecznie i się trochę siebie wstydzi
Nie chce stawać na wagę lecz staje, gdy nikt jej nie widzi
Często wychodzi na miasto spotkać się z koleżankami,
By nie musieć spotykać tego wzroku, którego nie ma już latami
Ciągłego zamilcz
Chodzi na jogę, by się trochę uspokoić, przybrać jakąś pozę
Czasem sprawdza mu maile, wie kiedy pisze z dupami
Lecz nie chce zostawiać życia, nie chce tego oddać za nic
Piecze placki na śniadanie i pakuje mu do pracy.
Ostatnio zafarbowała włosy na lśniący antracyt
Lubi patrzeć na zdjęcia, które leżą obok łóżka
Wtedy wszystko było inne, teraz twarz nie ludzka
Tu chce być jeszcze chwilę, choć twarze nieznajome
A wyżej? A trzy metry wyżej?

A trzy metry wyżej

A trzy metry wyżej, inne drzwi i nowy świat
Za nimi czas inny, czas zimny
A trzy metry wyżej, inne meble, inny smak
A w nich ktoś inny, tworzy ten sam czynnik

Ktoś jest tu, ktoś tu kiedyś był
Otwiera ktoś, zamyka drzwi Ktoś był tu, ktoś tu ciągle jest
Trzy metry wyżej szczeka pies
Ktoś jest tu, ktoś tu kiedyś był
Otwiera ktoś, zamyka drzwi
Ktoś był tu, ktoś tu ciągle jest
Trzy metry nie widzimy się
Trzy metry nie widzimy się

Trzy metry nie widzimy się
Trzy metry nie widzimy się
Trzy metry nie widzimy się

A trzy metry wyżej, inne drzwi i nowy świat
Za nimi czas inny, czas zimny
A trzy metry wyżej, inne meble, inny smak
A w nich ktoś inny tworzy ten sam czynnik